

Publicerad 2014-02-07 17:19 av Zapata

Första steget

Minns knappt själva ögonblicket
När du närmar dig eller
Om det är jag
Smaken i munnen när pulsen ökar
Mörkret och röken och folkhavet
Som liksom löses upp och lämnar kvar
Ett plötsligt oss

Känslan av axlar och armar som sluts om mig
Allt sånt är borta

Om jag vetat att jag kunde förlora det
Lukterna och de inre bilderna som liksom vissnar
Hade jag hållit fastare kvar?
I stället för att låta det bero

Ett vagt minne av ett samtal
Tänk att jag kunde säga såna saker
Tänk att du låg intill och lyssnade
Intimitet innan det blev fel

Hur ser vacker ut nu igen
Hur ser glädje och renhet ut
Vart tog vi vägen
Vem tog första steget

Ut ur varandras liv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Zapata med Poeter.se id #46663 innehar upphovsrätten